

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek bakalářské práce

Autor: Adéla Pokorná

Studijní obor: Česká jazyk a literatura se zaměřením na vzdělávání, Základy společenských věd se zaměřením na vzdělávání

Název práce (česky/anglicky): Obraz revolučního Ruska v Haškových satirách /
The Image of Revolutionary Russia in Hašek Satires

Vedoucí práce: Prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.

Oponent práce: PhDr. Nella Mlsová, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	E
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	E
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	E
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	E
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	E
Výsledný průměr	E

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

Viz podněty v následujícím oddíle.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Bakalářská práce představuje druhý pokus odborně pojednat bezesporu nosné téma, jakým je představení obrazu revolučního Ruska v Haškových satirách soustředěných do prozaického cyklu *Velitelem města Bugulmy a jiné povídky*. Bohužel, i přes odstranění alarmujících nedostatků, které se vyskytly v první verzi práce (srov. posudek z 25. 5. 2015), již autorka neobhájila, i tato práce vykazuje problémy. Jedním z hlavních je nedostatečné rozpracování vlastního tématu. Autorka plýtvá energií tam, kde je to zbytečné. Kupř. při relativně obsáhlém vymezování pojmů humor, komika, satira apod. nebo při sestavení Haškova medailonu. V obou případech je totiž sledování problematiky (i vzhledem k její složitosti) povšechné, autorka těká. V prvním případě nakonec není vůbec jasné, k jakému pojetí vymezovaných pojmů se kloní. Je to o to komplikovanější, že

s nimi operuje při charakteristice *Haškova satirického humoru* (viz stejnojmenná kapitola). Haškův medailon pojednaný „letem světem“ ztrácí v práci jakékoliv opodstatnění. Domnívám se, že užitečnější by bylo, kdyby autorka prohloubila partii, jež se věnují Haškovu pobytu v Rusku, jeho tamním aktivitám, postojům, rozvedla genezi sledovaných povídek.

I když to není tak křiklavé jako v první verzi, ani v tomto případě autorka ne zcela eticky zachází s přejímáním informací z cizích zdrojů – v partiích, které prezentuje jako parafráze, místy přebírá slovník a formulace autorů, aniž by náležitě označila citovaná místa (příklady jsem vyznačila v práci). Na rozdíl od první verze však alespoň uvádí jméno „parafrázovaného“ autora a čísla stran, k nimž se odkazuje.

Sama autorka formuluje klopotně - až nesrozumitelně. Dělá pravopisné chyby. Kupř.: *„Nejzajímavější je, že tento soubor je skeptický. Hašek si dělá blázny, ale je to věčné až smutné. Může za to trpká zkušenost. Je to vyhořelé, člověk nikomu nevěří. Negace je patrná, blázny nejsou srdečné jako v jiných dílech. Je tam zřetelný nadhled nad situací. Je to téměř chronologicky řazeno a odpovídá to reálným zkušenostem. Objevuje se nadsázka, hyperbola, situace převádí do absurdity do zveličení. V souboru se objevuje jazykový humor a situační humor. Tragiku ukazuje návrat domů, který je zachycen v závěru knihy v povídce I vyklepal prach z obuvi své... V povídce na závěr, svedl novináře, co psal o jeho smrti. Informace o své smrti převádí opět v nadsázku a legraci.“* (s. 21); *„Životy lidí se změnil k horšímu, člověk ztratil veškeré duševní hodnoty.“* (s. 22); *„Při rozboru povídek se podkapitola bude nejprve zabývat výstavbou díla a poté se zaměří na jazykovou invenci v Bugulmských povídkách. Poslední část bude věnována promluhovým formám.“* (myslí se přitom první, druhá a třetí podkapitola kapitoly nazvané *Rozbor povídek*, s. 23); *„Výraznou postavou v povídkách je tovaryš Jerochymov. Je to sice fiktivní postava, ale stává se typem zkorumpovaného a věčně opilého a násilnického pseudorevolucionáře.“* (s. 29); *„Gaška v lásce nemá (myslí se postava Jerochymova, NM), nemá v něj důvěru. Jeho chování mu nepříjde obstojné v této revoluční situaci. Gašek je pro něj neschopný, proto se ho v povídkách snaží několikrát zlikvidovat. Přes toto nekalé počínání, se na několik okamžiků objeví u Jerochymova sympatie k Haškovi, a tak mu Jerochymov pomáhá s problémy a to v povídce Potěmkinovy vesnice.“* (s. 29).

Datum a podpis vedoucího/oponenta práce:

10. 1. 2016